

155 / 112

...ide o život!

Ako vôbec zachrániť ľudský život?! Práve touto otázkou sa budeme v našom článku týkajúcom sa poskytovania prvej pomoci venovať. Ľudia sa mnohokrát pýtajú, ako vôbec záchranári dokážu narábať s ľudským životom a pokúšajú sa zvrátiť niekedy i nemožné, pričom táto otázka je vyslovená s patričnou dávkou úcty a obdivu. Záchraná zdravotná služba je postavená na princípe odbornej materiálno-technickej i personálnej pomoci, ktorá príde za pacientom kedykoľvek, kdekoľvek a za akýkoľvek podmienok. Záchranári disponujú v teréne nielen svojimi vedomosťami, zručnosťami a teda schopnosťami, ale aj množstvom techniky, ktorá v posledných desaťročiach zachraňuje naozaj veľa ľudských životov. Kým však vo väčšine vyspelých krajín dorazí k pacientovi odborná pomoc, ubehne zväčša viac než osem minút od začiatku kritickej situácie. Práve to je čas, kedy sa aj skúsený záchranár v civile stáva bez svojho vozidla iba obyčajným človekom, nie však laikom. Podľa štatistík je zrejme, že ak by sa každý z nás o poskytnutie prvej pomoci aspoň pokúsil, množstvo urgentných situácií by neskončilo tak zbytočne tragicky. Ako teda najlepšie postupovať pri poskytovaní prvej pomoci tak, aby bolo uspokojené naše svedomie, aby sme boli pred zákonom, ktorý nám takúto povinnosť ukladá chránení a hlavne, aby sme sa pokúsili zachrániť každý ľudský život??? Odpoveď je na prvý pohľad jednoduchšia, než by sa zdalo. Prvým kľúčom k úspechu v tejto oblasti je odvaha! Práve to je často krát to jediné, čo záchranárovi idúcemu len tak po ulici mimo svojej služby ostáva. So záchranára sa v tej chvíli totiž stáva záchranca akoby bol kýmkoľvek iným len nie záchranárom.

Pokiaľ sa nám prihodí situácia, že sa staneme svedkom nejakej urgentnej situácie, mali by sme vždy zachovať chladnú hlavu. Ak je to možné, pokúsime sa postihnutého osloviť a nadviazať s ním prvý kontakt. Najlepšie je pokúsiť sa predstaviť sa a ponúknuť mu svoju pomoc. Prečo začať tak komplikovane? Nikdy nemôžeme vedieť či nie je postihnutý v psychickom šoku a jeho reakcie môžu byť neadekvátne. Zároveň tak zisťujeme stav jeho vedomia a zaisťujeme si vlastnú bezpečnosť. Záchranca sa nikdy nesmie vystaviť nadmernému riziku, ktoré by ho mohlo ohroziť na živote! Pokiaľ je postihnutý pri vedomí a snaží sa s nami komunikovať, je to tá lepšia správa pre nás oboch. Popri rozhovore, v ktorom zisťujeme čo sa vlastne stalo a aké má ťažkosti, snažíme sa všimnúť si, či nie je zranený, nekrváca, alebo nemá napríklad končatiny v neprirodzenom postavení. Pokiaľ našu pomoc odmieta alebo sa naopak dožaduje odbornej zdravotníckej pomoci a my sami nie sme schopní v priebehu niekoľkých krátkych minút posúdiť celú situáciu, odbornú pomoc samozrejme privoláme. Omnoho závažnejšia situácia nastáva, pokiaľ postihnutý neodpovedá, nereaguje ani na bolestivé podnety ako je napr. uštipnutie a po nahmataní pulzu a zisťovaní prítomnosti dýchania konštatujeme zástavu krvného obehu a dýchania. V takýchto prípadoch nečakáme, okamžite privoláme buďto my alebo niekto z okolia odbornú pomoc v podobe záchranej zdravotnej služby na čísle 155 a ihneď sa pokúšame, ak to situácia dovoľuje o zahájenie resuscitačných (oživovacích) postupov. Konkrétnejšie rozobraté ich nájdete v našich príspevkoch na tejto stránke, no štatistika opäť raz prehovorí za všetko. A síce, že každá minúta, ktorá ubehne od zástavy srdca a dýchania znižuje pacientovu šancu na prežitie o rovných 10 %. Toto závažne vysoké číslo by snáď malo každého presvedčiť, že strach a otáľanie v tomto prípade nie sú na mieste, pretože nabudúce to môžeme byť práve my, kto bude potrebovať akúkoľvek, dokonca i laickú prvú pomoc.

